Indbydelse til Guds Rige.

„Gak ud paa Veiene og ved Gjerderne og nød dem at gaae ind, paa det mit Huus kan vorde fuldt“ Luc. 14, 23.

Kjere Læser, hvo Du er, som dette Blad falder i Hænder, tillad mig et Spørgsmaal: Tænker Du alvorlig over hvad Jesus sagde, naar han beder Dig om, først at søge Guds Rige og hans Retfærdighed! Hvis Du gjør det, da giv Dig ikke tilfreds, førend Du har fundet det, og naar Du har fundet det, og er vis paa, at Du ikke er bedraget, da adlyd dets Love og gjør dets herlige Egenskaber og dets store Fordele bekjendt for alle, som Du kommer i Berørelse med, og dersom Du bliver bestandig indtil Enden, skal Du glæde Dig i al Evighed.

Men da man seer saa faa, som betræder den snevre Vei, der fører til Livet, saa haaber jeg, at Læseren ikke fortryder paa, at jeg indbyder dem til Guds Rige; det er ikke af denne Verden, etheller er det lig denne Verdens Riger; det er Retfærdighed, Fred og Glæde i den Helligaand, og hvo som heri tjener Christus, som er Rigets Konge, er velbehagelig for Gud og retskaffen for Menneskene. Rom. 14, 17—18. Herren siger, kommer, thi nu ere alle Ting beredte. Luc. 14, 17. Men hvo, som kommer, maa lære at kjende Rigets Lov, og beflitte sig paa at adlyde den; thi Herren haver budet Dig, o Menneske, at komme og tage Deel i hans Gode, en Herlighed intet Øie har seet, og intet Øre har hørt, med Fryd og Glæde for tusinde Aar, og siden i al Evighed; men under den Betingelse, at Du troer paa Gud, omvender Dig, og lader Dig døbe i Jesu Christi Navn til dine Synders Forladelse, og Du skal faae den Hellig-Aands Gave; og Du kan ikke komme i Guds Rige, uden at adlyde denne Indlemmelseslov; men Kjere, sig nu ikke, at jeg fordømmer Dig, fordi jeg paa det Alvorligste siger Dig Sandheden. Jesu egne Ord dømmer den, som ikke adlyder dem; ham er det, der har sagt, at uden Nogen bliver født af Vand og Aand, kan han ikke indkomme i Guds Rige. Joh. 3, 5. Men kun den, som paa den Maade Guds Ord lærer, og under den Fuldmagt Gud giver, bliver indlemmet og som da ved Standhaftighed i gode Gjerninger søger Ære, Hæder og Uforkrænkelighed, faaer det evige Liv; da der for dem, som ikke adlyde Sandhed, men adlyde Uretfærdighed, skal vorde Ugunst og Vrede. Trængsel og Angst skal være over hvert Menneskes Sjæl, som gjør det Onde. Rom. 2, 7—9.

Hør, min Ven, kan Du læse disse Ord, som staaer skrevet i Bibelen, uden at spørge Dig selv, hvorledes har jeg det, har jeg adlydt Herrens Befalinger, saa jeg kan vente at faae Deel i det Gode, han lover, eller er jeg af de Gjenstridige? — Skulde det sidste være Tilfældet, o skynd Dig da, o Menneske, vend om og søg Herren, imedens han findes, læs ikke disse Paamindelser flygtig; men betænk, det er Dit eget Gavn jeg søger; det er forsildig, naar Din Sjæl ligger i Helvedes Ild, den Naadetid, der er forbi,

kan ikke kaldes tilbage; Gud hader Kjødets Gjerninger, saasom Hor, Skjørlevnet, Mord, Tyveri, Fraadseri, Drukkenskab, Eder og Banden, og den, der tager hans Navn forfængelig, Kort, Lotteri, Billard og Keglespil o. ds. daarlige Tidsfordriv, hvormed Mennesket fordriver sin Tid, i disse saakaldte Fornøielser og ganske forglemmer, hvad der er mere vigtig, nemlig Guds Rige. Gud haver fastsat en svar Dom for Synderen, som ikke omvender sig, og ladet dem forkynde for Mennesket, for at advare dem, og den vil ikke udeblive. Han siger de skulde gaae bort i den evige Ild, hvor deres Orm skal ikke døe, og Ilden ikke udslukkes. O, min Ven, kom og tag Deel i det Gode, Herren lover, lad Dig overtale til at indgaae i hans Rige, og bliv bestandig, saa skal Du ikke alene undgaae disse gruelige Pindsler; men endogsaa faae Deel i en Herlighed, som intet Øie har seet og intet Øre har hørt og som ikke er opkommet i noget Menneskes Hjerte. Med Guds Søns Blod, er denne Herlighed forhvervet; er det da ikke værd at søge, er det ikke værd at tragte efter, har Guds Rige saa liden Værdi i denne Tid, siden det er kun saa faa der søger det? O, vidste Du dog, min Ven, hvor stor en Glæde det vilde blive for Dig, om Du adlød min Indbydelse; o, kjendte Du de Ting, som jeg taler om, jeg behovede da ikke saa indstændig at bede; thi Du vilde stræbe af alle Kræfter, ja Du vilde gjøre Vold paa dig selv og rive det til Dig.

Hvor gjerne ønskede jeg ikke, at disse faa Linier kunde bevæge mange Mennesker til at kjende denne Guds Kjerlighed, som kommer Synderen imøde og gjør, at den ikke raaber forgjæves, som omvender sig; thi Gud vil, at alle Mennesker skulde blive salige, og komme til Sandheds Erkjendelse; jeg vil ogsaa din Frelse, derfor skriver jeg disse Linier, for om muligt at bevæge Dig til at komme og faae Plads i Guds Rige; frygt ikke, fordi Du hører, at Porten er snæver og Veien trang, som fører til Livet, og at der er kun faa, som finder den; vil Du frelses, saa søg at blive af disse faa.

Veien til Guds Rige er trang

for det Menneske, som er en Træl af Synden. Det falder besværligt at vende sig fra de gamle syndige Vaner; det er en Skam at gaae til de Helliges Forsamling (uden det er for at spotte dem og gjøre dem Fortræd). Folk leer ad dem, deres Venner opsiger dem Venskab, de siger, at dersom Du giver Dig ind til de Hellige, ma Du aldrig komme i vort Huus, og flere saadanne Trudsler gjør man dem, der blot begynder at lytte til det, de Hellige fortæller dem. De hører det Had, der er imod dem, der har gjort Pagt med Gud, de seer, hvorledes ryggesløse Mennesker forfølger dem, som frembær det glade Budskab, og hvorledes enhver, som troer Sandheden, er udsat for Verdens Forfølgelse og Had. Men, o Menneske, lad dette ikke afskrække Dig; vil Du frelses i Guds Rige, maa Du betræde Veien, som fører dertil. Jesus har sagt, at han vil skamme sig ved dem, som skammer sig ved at bekjende hans Navn for Menneskene. Hans Disciple, som han havde lovet at de skulde være Rigets Arvinger, ja Bestyrere, til dem sagde han, at de skulde hades af alle Folk for hans Navns Skyld, han priser dem salige, som lider Forfølgelse for Retfærdigheds Skyld og tilsiger dem Riget, og om Menneskene taler allehaande Ondt om dem og lyver det, de skulle glæde og fryde sig, thi deres Løn skulde blive stor i Himmelen osv. Matth.

5, 10. 11. Paulus siger, at alle, som ville leve gudelig i Christo Jesu, skulle forfølges. 2 Tim. 3, 12. Vi ere blevne som Skarn i Verden, Alles Skovisk indtil nu. Dette er et bestemt Kjendetegn paa Rigets Børn, og vil blive det, saalænge denne Verdens Riger staaer ved Magt. Min Ven, underkast Dig disse Ting, thi de blive rigelig belonnede. Den gamle Paulus sluttede, at den nærværende Tids Lidelser ikke var at agte mod den Herlighed, som skulde aabenbares paa dem. Rom. 8, 18. Nutidens Hellige maa som de gamle lide Bespottelse, Forfølgelse, Fængsel og Død; men, forskrækkes ikke, det er bedre at lide for Sandhedens Skyld i denne Verden, end at bestaae den evige Ilds Straf. Tænk ikke, Du kan faae Deel i Riget uden at vandre paa Veien, som fører dertil, det er godt for hvert Menneske, som afstaaer fra det Onde, og gjør det Gode, og det bliver ikke ubelønnet: men Jesus talede ikke forgjæves, der han sagde, uden nogen bliver født af Vand og Aand, kan han ikke indkomme i Guds Rige. Apostlerne adlød deres Herres Befalinger, og indlemmede dem i Riget, som var oprettet i de Dage, ved at døbe dem, som troede deres Ord, til deres Synders Forladelse, og de lagde deres Hænder paa dem for den Hellig=Aands Gave, og dersom nogen tænker paa anden Maade at faa Plads i Guds Rige, han tager Feil, han kommer til at blive udenfor; thi det er ham, i hvis Mund ei fandtes Svig, der sagde, at uden nogen bliver født af Vand (døbt i Vandet) og Aand (døbt med den Hellig=Aand), kan han ikke indkomme i Guds Rige. Jeg vil her gjøre Eder opmærksom paa, at det ikke var spæde Børn, Jesus talte om, det sees baade af hans eget Exempel; og hans Apostle der døbte saadanne Personer, der selv bekjendte, at de troede deres Ord, ikke ved med Haanden at give dem nogle Draaber Vand i Hovedet men ved at dyppe deres hele Legeme ned i Vandet, see vi videre herom i et Skrift, udgivet af een af de Sidste=Dages Apostle E. Snow, under Navn af en „Sandheds Røst," Pag. 7. Nu, min Ven, vil Du have en Plads i Riget hvortil jeg indbyder Dig, saa kommer Unge og Gamle, Rige og Fattige, Frie og Trælle, Konger og Fyrster, Bisper og Præster, lader Eder døbe af dem, Gud har udsendt til Eders Frelse i disse sidste Dage, og bliv bestandig i at holde Guds Befalinger, og I skulde kjende, og jeg haver talet Sandhed til Eders Frelse; thi Herrens Velsignelse skal være over Eders Hoveder og hans Fred i Eders Hjerte.

Jeg har nu i det Foranførte viist Dig Veien til Guds Rige, men da der er saa mange Riger, som har Navn af Guds Riger, vil jeg give Dig nogle faa Kjendetegn, som udmærker det fra alle andre Riger; thi det Rige, som jeg indbyder Dig til, er oprettet af Gud i disse sidste Dage, paa hans sædvanlige forunderlige Maade; Gud talede i gamle Dage til Fædrene ved Propheter, han sendte sine Engle til Enkelte, som gav Guds Villie tilkjende for dem; og i disse sidste Dage, da Verden er fuld af Forvirring og mangehaande Lærdomme, talte Herren atter til Menneskene, og sendte Engle til at tjene dem. Et ungt Menneske i Nordamerika blev benaadet af Herren og beskikket ved hans Engle, til at oprette hans Rige i disse sidste Dage paa Jorden; mere herom kan læses i et Skrift af E. Snow, kaldet „Mærkværdige Syner." I en Bog, kaldet „Advarselsrøsten" er Guds Riges Kjendetegn meget herlig beskrevet af Apostlen Parley P. Pratt. Men, om Du ikke har Leilighed til læse disse Skrifter, vil jeg fortælle Dig, hvad der var at

mærke ved det Rige, Jesu Apostle oprettede i de Dage. Der var Apostler, Propheter, Evangelister, Hyrder (Præster), Lærere og Diaconer, beskikket til de Helliges fuldkomne Beredelse, til Embedets Førelse, til Christi Legems Opbyggelse. Epheser 4, 11. De havde faaet Fuldmagt af Jesus og handlede i hans Navn; han gav dem Magt til at uddrive Djævle, heldbrede de Syge, opreise de Døde, de Halte kom til at gaae, de Blinde til at see o. s. v., de adlød deres Frelsers Jesu Christi Lærdomme i alle Ting, de vare samdrægtige i Brøds Brydelsen og Bønnen.

See, Gud lod Menneskene advare ved Noa i 120 Aar i den første Verden, for at de kunde saae Leilighed til at omvende sig førend Ødelæggelsens Dag kom. Og Noa beredte Arken til Frelse for dem, som troede; saaledes lader Gud Mennesket i disse sidste Dage advare om, at Verdens Ødelæggelse er nær forhaanden; Tiden er nær, at den Herre Jesus skal aabenbares af Himmelen med sine Magtes Engle, med Ildslue, for at bringe Hevn over dem, som ikke kjende Gud, og som ikke ere vor Herres Jesu Christi Evangelium lydige. Hvilke skulde lide Straf, en evig Fortabelse fra Herrens Ansigt og fra hans Magtes Herlighed, naar han kommer paa hiin Dag, at herliggjøres i sine Hellige, og beundres i dem, som troe. 2 Thes. 1, 7—10. 2, 8. Joh. Aab. 1, 7. 6, 12—17. Es. 11, 4. Og som Noa beredte Arken til Frelse, saaledes bringer dens Modbillede Daaben en Frelse for dem, som troe. 1 Petr. 3, 21. Thi den er Indgangen til det Rige, hvor Jesus Christus er Konge, og han har et Sted beredt til Frelse for sine troe Undersaatter. Og fordi jeg er bleven advaret om de Farer, som er nær forhaanden, er det, jeg beder Eder, mine Medmennesker, at omvende Eder, saa at I kunne blive frelste i Guds Rige.

O, hvor gjerne ønskede jeg ikke, at Du, o Menneske, kunde forstaae disse Ting, kunde fatte hvor vigtige de ere for det Nærværende og det Tilkommende; men ak! hvor forhærdet er ikke Menneskets Hjerte, og hvor besværligt er det ikke for Sandheden at finde Plads deri. Menneskets Fjende, Djævlen, søger og bruger alle mulige Midler for at holde Menneskeslægten i Mørke og Uvidenhed; han fængsler deres Opmærksomhed til de forgjængelige Ting; han faaer nogle til at holde Bugen for deres Gud, saa at de ikkun arbeide for at fylde den, andre til at stræbe efter verslig Ære og Anseelse, og atter andre til at leve for Tilfredsstillelsen af deres Lyster og Begjærligheder osv. osv, saa at de Fleste faaer ingen Tid tilovers og taber al Lyst til at søge Guds Rige, og naar en bedre Tanke opstaaer, bliver den strax qvalt, og den gode Aands Paamindelser er forgjæves. Hvad vil Enden blive? Forkastelse fra Herrens Aasyn og hans Magts Herlighed. Annammer derfor Budskabet og lader Eder frelse fra denne vanartige Slægt. Et frelsende Banner er opløftet, de Oprigtige af Hjertet samles om det og føres til Steder hvorom Propheten Joel har talt: I Zion og Jerusalem er Tilflugtssteder for den tilkommende Vrede (Joel 3). O kom, o Menneske, o kom, og lad Dine Synder aftoe, og paakald Herrens Navn. Matth. 28, 18—20; Marc. 16, 15—18; Ap. G. 2, 38—47.

Redigeret og udgivet af Hector C. Haight.
Trykt hos F. E. Bording.